

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Eventyr og Fortællinger. - 1889

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 345. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893708844336/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

hjemme i sin Tid har spillet en betydelig Rolle i Vergevidens-
stabens Studium.

S. 67, §. 24. uden Hjælp af logisk Est quod est] d. e. uden
at tænke til dybsindige Undersøgelser paa Logiens Omraade. —
Est quod est er den Hovedsetning i Logiken: at en Ting
er, hvad den er, og altid, i hvilke forbindelser hen end kom-
mer, vedbliver at være identisk med sig selv.

— — 31-32. bør næsten alle Stempler af Overtroens
Salomoniske Ring] d. e. bære næsten alle Præg af hun at
skylde Overtroen deres Tilværelse. Salomos Ring er Trold-
dommens (og Bisdommens) Talisman.

— 68. — 13. At Nachtragall det knap vil eftergiøre] 1785: At
Deile selv det knap vil eftergiøre. Nachtragall, Student fra
1794, død 1847 som Generalstrikommisær samt Ridder af Døg.
og Døgsmed., oprettede i Slutningen af fortige Aarhundrede
et privat gymnastisk Institut i København og gav Impulsen
til, at Gymnastiken, som dengang endnu ikke var optaget
som Læresag i Skolerne, udbredtes saavel til de videnskabelige
som militære Undervisningsanstalter. — Weyle, Solodandser
ved det lgl. Theater, holdt sig i meget lang Tid i stor
Undersøgelse over Dandjens (hvorfor Rahbel
ogsaa i sine „Dramatiske og Literariske Tillæg“ kaldte ham
„Dandjens Gjæstestrup“) og bejed blandt Undersøgelse en sjælden
Færdighed i høje og dristige Spring, hvori Ingen overgik
ham, men som rigtignot undtan siges at være gaaede et
godt Stykke udover Skønhedslinien; see „Peder Rosenstand-
Gjæstes Kritiske Udførteindring om den fgl. danske Skueplads“,
udg. af Molbeck, Åbhn. 1839, S. 133-34.

— 69. — 19. skreppe] d. e. raae høit, strige af fuld Hals.
— 72. — 25-26. Gud glædede den Mands Sicel, ihvem det
ogsaa var, som Senvnen allersørst opfundet har!] Bisogni
Reminiscens af Sancho Panza's Ord (Charl. Dor. Viehl's
Overl. af Don Quixote 4de Tome 1777, S. 317): „held
den, som først opfandt Senvnen, Raaben, der skuler alle
mernefelige Bekymringer; Raaben, der stiller Sultan, (osv.)“
Sealedes figer ogsaa L. C. Brunni i sine „Bladninger“ 1795
om den til Præst avancerede Stolemester, at han

„Blessigne med Sancho Panza ham,
Der først opfandt den flomme Kunst at sove.“

— — 29. Avicenner] Avicenna (Abon-ibn-Sina) var en